

"Transparantie in plaats van gekonkel" in Die Welt (22 augustus 2006)

Caption: In haar uitgave van 22 augustus 2006 verklaart het Duitse dagblad Die Welt de doeleinden van het nieuwe transparantiebeleid van de Raad van de Europese Unie en drukt verscheidene stemmen over de voor- en nadelen af.

Source: Die Welt. 22.08.2006. Hamburg. "Transparenz statt Gemauschel", auteur:Schiltz, Christoph B.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/transparantie_in_plaats_van_gekonkel_in_die_welt_22_augustus_2006-nl-f2e9faf3-4371-4878-96f6-95955fd97af4.html

Last updated: 05/07/2016

Transparantie in plaats van gekonkel

EU-besprekingen moeten vanaf de herfst live via internet kunnen worden gevolgd – bedoeling is om de kloof met de burger te dichten

Door Christoph B. Schiltz

Brussel - In Brussel is een kleine revolutie aan de gang: de Europese burgers moeten vanaf deze herfst via internet live kunnen meemaken hoe belangrijke politieke beslissingen tot stand komen – ongeacht of ze in een Spaanse Finca zitten, dan wel in een lobbyistenkantoor in hartje Berlijn.

Wat vroeger in duistere vergaderzaaltjes werd onderhandeld, moet nu in volle openbaarheid gebeuren. Transparantie in plaats van gekonkel – dat is de nieuwe visie van de EU. Alle besprekingen van de 25 EU-lidstaten over wetten waaraan het Europese Parlement deelneemt, zullen voortaan in het openbaar gebeuren. Dat geldt toch voor bijna 80 procent van alle vergaderingen.

De nieuwe regels gaan terug op een besluit van de staatshoofden en regeringsleiders van juni dit jaar. Bedoeling van het nieuwe Brusselse transparantieoffensief is dat Europa dichter bij de burgers komt te staan. Reeds in de slotverklaring van de Top van Nice in december 2000 werd gesteld dat „de democratische legitimatie en transparantie van de Unie en haar instellingen" verbeterd moesten worden. Een jaar later, in de verklaring van Laken, weerklonk dezelfde toon. In 2004 werd de „transparantie van de Unie“ zelfs ingeschreven in de Europese grondwet – het nieuwe verdrag zal echter ten vroegste in 2009 in werking treden. Toen sneed een Duitse rechtenstudent uit Bonn het onderwerp aan. Heiko Piesbergen beklagde zich vorig jaar bij de EU-ombudsman over het gebrek aan transparantie in de Ministerraad. Tegelijkertijd wist hij invloedrijke Europarlementariërs te overtuigen, zoals Elmar Brok (CDU) en Chris Davis (Liberale). In april eiste het Europese Parlement meer openheid van de 25 lidstaten. Ook de Voorzitter van de Europese Commissie, Jose Manuel Barroso, deed mee. Hij is toch al een vurig pleitbezorger van transparantie en ijvert al maanden samen met zijn Europese Commissaris voor Administratie, Siim Kallas, voor meer openheid bij subsidies, „om het vertrouwen van de Europese burgers terug te winnen“.

Daarmee nam de druk op de Europese regeringsleiders toe. In juni namen zij de nieuwe richtlijnen aan in verband met transparantie in de EU. Maar wat leveren openbare zittingen op? De Britse afgevaardigde Davis meent daarover: „Ze zijn een belangrijke stap voorwaarts en zullen de Ministerraad in positieve zin veranderen.“ Joachim Wuermeling (CSU), Staatssecretaris in het Duitse ministerie van Financiën, is minder optimistisch: „Openheid is in principe goed. Maar de echte deals worden natuurlijk niet in volle openbaarheid gemaakt.“ Een oudgediende Brusselse diplomaat zegt het nog duidelijker: „Wanneer de vergaderingen van de Ministerraad openbaar zijn, zullen nog meer beslissingen in de koelkast belanden en zullen de middaglunches in besloten kring nog langer duren. Aansluitend zullen de officiële vergaderingen uitgroeien tot een saaie showopvoering.“ Ook de lobbyisten zien er geen voordelen in: „We moeten aan de bal zijn wanneer de wetten in de Commissie worden geschreven, niet wanneer ze door de ministers worden aangenomen“, zegt de hoofdlobbyist van een grote Duitse organisatie.